

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. V.]

Saturdag den 6^{den} December, 1817.

[No. 49.]

Curacao den 5den December 1817.
NAAR AMSTERDAM.

Legt in Lading het Brik Schip
A L M E L O,

KAPITEIN REYER SMIT.

Voor Vragt en Passagiers addressere men zich
ten Kantoor van

JUTTING & RUTGERS.

OPROEPING.

Curacao den 4den December 1817.

NADEMAAL drie Negers en een Negrin met naamen JOHN HARRY, SIMON, JOSEPH en JEAN dewelken volgens hante declaratie met een boot van het Eiland Curacao naar St. Vincent vertrokken waren; op den 16den November 1817, aan de Noordkust dezes Eilands aan strand gevonden, en vervolgens van wege het gouvernement in verzekering genomen zyn.

Zoo is het dat de Adjunct Fiscaal dezes Eilands Mr. H. R. HAYUNGA als daartoe by resolutie van den Weledelen Achtbaaren Raad van Politie dato 25sten November 1817 geauthoriseerd zynde, allen-ende eenen iegelyken die vermenen mogten regt van eigendom op bovengemelde Negers en Negrin te hebben by dezen oproept om binnen den tyd van drie maanden van dato dezes afgerekend, zekers met legale bewyzen ter Fiscaal te komen aangeven.

De Adjunct Fiscaal voornoemd.
H. R. HAYUNGA.

SUMMONS.

Curacao, 4th of November, 1817.

WHEREAS three Negroes and one Negro wench, named JOHN HARRY, JOSEPH, SIMON, and JEAN, who, agreeable to their depositions, left the Island of Curacao for St. Vincent in a boat, were on the 16th of November 1817, found on the notheren shores of this Island, and subsequently taken into custody by order of Government.

Be it Known, that his Honor H. R. HAYUNGA, Deputy Fiscal of this Island, duly authorized thereto by a resolution of the Honorable Council of Policy, bearing date 25th November, 1817, by these presents summoneth all and every person, who may consider to have any right or claim of property on said Negroes and Negro wench, to appear at the Fiscal's Office within three months from the date hereof, with lawful proofs to that effect.

H. R. HAYUNGA.

Curacao den 28sten, November, 1818.

J. MONJUY heeft het genoegen zyn begunstigers te berigten, dat hy thans in zyn Pakhuis in de Breede Straat tot zeer moderate pryzen te koop heeft; ezellente MADEIRA, ROODE en RYNSCHE WYN, oude RUM, JENEVER, en BRANDEWYN, &c.

Curacao den 14den November 1817.

DEN ondergetekende, kapitein van de brik Gonnemis verzoekt, en waarschoouwt ieder, om niets aan de Equipage van gemelde brik te krediteeren, zullende niet betaald worden door MICHAEL BARTHOLOMEUS.

Curacao den 18den November 1817.

DEN ondergetekende, kapitein van de schoener MAJOR CROGHAN, verzoekt en waarschoouwt ieder, om niets aan de Equipage van gemelde schoener te krediteeren, zullende niet betaald worden door

JOHN WOOTTEN.

THE public are hereby notified, that no debts contracted by the Crew of the American schooner MAJOR CROGHAN, will be paid by JOHN WOOTTEN, Master.

SOMMATION.

Curacao ce 4 December, 1817.

VU trois Negres & une Negresse nommés JOHN HARRY, SIMON, & JEAN, (qui selon leur depositions etaient parti dans un canot de L'isle Curacao pour St. Vincent) ont été trouvés le 16e de Novembre 1817, sur le rivage au nord de cette Isle, & depuis arrêtés par ordre du Gouvernement.

Le Deputé Fiscal de cette Isle le Dr. H. R. HAYUNGA, duement autorisé à cet effet par une resolution du Conseil de Police, par la presente somme tous ceux qui eroiront avoir quelque droit de propriété sur les dits Negres et Negresse, de se présenter dans l'espace de trois mois de la date de la presente, au Bureau du Fiscal, pour constater legalement leur dites pretentions.

Le Deputé Fiscals sus dit,
H. R. HAYUNGA.

Fiscaals's Kantoor, Dec. 5den 1817.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaaren Raad behoortlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 19, en
De Ronde Broden 20 oncen,
Op poene als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.
P. HOICHE Eerste Klerk.

ADVERTISSEMENT.

Curacao 28sten November 1817.

DAAR noch niemand tot heden voldaan heeft aan Art. 11 van het Patent Recht luidende als volgt "ten einde niet alleen den yverig handel dnyvende te belasten, maar tevens allen gelyk te stellen, ingevolge Recht en billykheid, tot het doen van bydrag tot styving der Koloniale kas, zo zal elk en een iegelyk van zyn renten bestaande van alle intevordere renten betalen 's jaar 2 1-2 per cent. en wel alle drie maanden, een vierde part: doch voor heden zal de betaling daarvan geschieden in den loop der maand January 1817, berekend a 2 1-2 per cent. van de genotene renten over de maanden Augustus, September, October, November en December 1816, en voorts op de maand April, over January, February en Maart 1817, en zoo vervolgens van drie tot drie maanden. Altoos berekend naar de renten in het daar te te voren gedeelte jaar genoten onder presatie van eede, op poene dat de nalatigen zullen worden gecondemneerd in zodanige boete als de Gouverneur Generaal en Raad van Politie vermenen zal te behoren."

Zo worden alle de geenen daaraan verschuldigd, ten ernstigste aangemaand voor het einde van dit jaar de nodige opgave en betaling te doen, ingevolge de wet, zullende een ieder zich zelven by nalatigheid van dien de onaangename gevolgen te wyten hebben.

Den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

NUBOER.

Curacao 12th November, 1817.

ALL persons are forbid trusting any of the crew of the American Schr. Friendship, as no debts of their contracting will be paid by EDWARD SHAIN, Master.

Een der aanmerkenwaardige byzonderheden der tegenwoordige tyd, is deze, dat Mirza, de Persiaansche Ambassadeur aan het Hof van St. Petersburg, niet met de keizer Alexander noch de keizer met hem zamenpraak houden kan, in eenig ander taal dan de Engelsche! De keizer verstaat niet de Persiaansche, noch de Ambassadeur de Russische taal.

AAN SOMMIGE CURAÇAOSCHE DICHTERS.

Posten! staakt uw vuur en wilt uw drift bedwingen,
Met langer op dien trant en in die maat te zingen:
De ed'le dichtkunst wordt door u geheel ontluisterd,
De taal waarin gy schryft wordt zelfs door u verduisterd.
Of is het vader Cats, die scheen voor uwen geest,
Wiens Godsvol men thans met Hoofd en Vondel leest?
O neen! zy die eertyds de roem van Neerland waren,
Wier namen staan met oer in 's lands historie blaren,
Zy kenden zulk een zang en zulk een taal ook niet
Als men schier iedere week in onze Cranten ziet.
Doch zou het Helmers zyn, te vroeg voor ons verloren,
Wiens dichterlyke geest in u thans is herboren?
Of heeft de gryze Feith wiens lier hangt aan den wand,
Zyn' wysheid en zyn kunst misschien aan u verpand?
En Tollens zal in u als hy uw verzen leest,
Zyn mededingers zien, wier roem en naam hy vrees;
Hy zal gewis uw taal, uw styl en vuur bewonderen,
Dit zal hem dui'len doen, 't zal hem in d'ooren dond'ren;
Doch neen! dit zal 't hem niet.—Hy zal van; schaamte blozen,
En over uw gezang van droefheid zuchten lozen;
Hy zal, dit is gewis, 't nauwelyks gelooven,
Dat men die schoone kunst van alles kan be-rooven,
Waarmee zy heerlyk prykt en alles overtreft;
En tot een halven God, den ed'len mensch verbeft.
Doch was het ook de zucht om dengden te verapreiden,
Die u heeft aangezet en tot den zang kon leiden?
Waarom die dan toch niet in prose neergesteld?
Misschien hadt ge ons vermaakt maar niet ons zoo gekweld,
Maar zyt ge er voor bestemd, op den Parnas te leven,
Is uw dit voorregt dan van uw' geboort' gegeven?
Dan vrienden hoort myn raad en trekt er tot besluit,
Indien gy rymen moet, de volgend' lessee dit:
Tracht eerst met vlyt en spoed uw' moedertaal te kennen,
Aan hare schoonheid, kracht en rykdom te gewennen,
Leest dan met aandacht eerst 's lands beste schryveren na,
Voor dat gy in die taal met dichtten verder ga;
Leest, wat het zeggen wil te zien op voet en maat,
En kykt nauwkeurig na, hoe elken regel staat,
En atemt met het verband—Ziet! zoo, zoo moet 't wezen,
En niet gelyk voorheen dat wy 't niet konden lezen,
Of 't werd voor ons zoo raar en 't draaide voor ons oog,
Als of m' iets binnen had, dat op kwam naar om hoog.
Zoo gy myn raad, maar volgt, als gy weer rymen moet,
Apoll' zal dan misschien U schonken van zyn gloed;
Doch hebt gy hem vergramd door in zyn taal te spreken,
Ei! wilt dan tot hem gaan, en om vergif'nis smeken,
Beleidt uw' misdaan hem, want zoo gy schuld bekent,
Zal hy vergeving biën, verhooren U in 't end.

ADVERTISSEMENT,
Curacao 5den December 1817.

Alle de geene welke eenige pretentien wegens leverantie &c &c over 1817, ten lasten dezer Kolonien mogten hebben en waar van nog geene reekeningen, zyn ingeleverd, worden verzogt dusdanige reekeningen, inte leveren voor 29sten December, ten kantoore van my ondergetekende, Raad Contrarolleur Generaal der Finantien.

NUBOER.

Publieke Inschrijving.

Curacao den 5den December 1817.

INGEVOLGDE autorisatie van zyn Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curacao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien Ridder der Militaire Willems Orde, &c. &c. aan den minst inschryvende, verkopen voor contante penningen,

Ongeveer Zes Duizend Vaten ZOUT, te leveren op Bonaire of alhier. Kunnende de gene welke voorn party of een gedeelte daar van zoude willen kopen zich met besloten Biljetten adresseren aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, op uiterlyk Woensdag den 17den dezer s'middags ten 12 uren; het antwoord op de zelve zal op Vrydag den 19den dezer ter zelve plaats gegeven worden.

Den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

NUBOER.

Publieke Inschrijving.

Curacao, 5den December 1817.

INGEVOLGDE autorisatie van zyne Excellentie den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curacao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien, Ridder der Militaire Willems Orde &c. &c. aan de minst inschryvende aanbesteden 't Bakken van Brood of Biscuit ten dienst van het Militaire Garnison alhier over den jaar 1818. De conditie zullen viel leggen, en de inschrijving biljetten moeten ingeleverd worden aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd, op 24 December eerst komende. Zullende het antwoord ter zelve plaats gegeven worden op 29 December daaraanvolgende.

Den Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd,

NUBOER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste.

INKLARINGEN—NOVEMBER.

29. golet Klein Alexandria, Castor, Aruba

DECEMBER.

1. — Alexandria, Coolman,	ditto
— Juliana, Grival,	La Guayra
bark Toevallig, Frolyk,	Aruba
2. golet Francisco Paula, Tragof,	Coro
bark Charlotte, Monge,	Perto Rico
3. golet Dorothea, Dibrott,	St. Thomas
— Admiraal Kikkert, Leon,	Jamaica
4. bark Vrienden, Brown,	St. Thomas
golet Monserat, Sierra,	Coro
— l'Entreprise, Rotgers,	Jaquemel
5. brik Prins van Oranje, Alis,	Jamaica

UITKLAARINGEN—NOVEMBER.

28. golet Emelia, Yarzagaray, Jamaica

DECEMBER.

1. — N. S. del Carmen, Peroso,	Coro
2. — Alexandria, Coolman,	Aruba
— Klein Alexandria, Castro,	ditto
bark Toevallig, Frolyk,	ditto
4. golet Favorite, Suenson,	St. Thomas
5. — Josephine, Porchant,	Jaquemel

Van St. Thomas vernemen wy dat de Independentie Chef Generaal Manuel Piar, openlyk te Guyana op den 16den October ter dood gebragt is geworden, ingevolge het vonnis tegens hem uitgesproken door eenen Hoogen Krijgsraad, waarvan Admiraal Brion Voorzitter was, voor de misdaden van insubordinatie, desertie en hoogverraad. Hy is door zyne eigene troepen aangeklaagd geworden, en heeft schuld bekend.

Extract uit een brief van St. Thomas, gedagteekend November 23, 1817.

Het is door eenigen vermoed geworden, dat Generaal Zaraza zich van de voordeelen der Indulto bedienen zal, en naar het koninklyk leger overgaan; tot dit einde zond generaal Morillo onlangs een priester genaamd Sutil tot hem, verzeld van een der zonen van Zaraza, die Morillo te voren de rang van Vaandrig gaf, Zaraza aanbiedende hem een brigadier te zullen maken, zoo hy met zyne troepen naar de koninklyke standaard overgaan wilde. Op welk voorstel Zaraza het volgend antwoord gaf:—

“Niet dan tot ik myne vrouw en kinderen, die wreedlyk door de benden van generaal Morillo vermoord zyn geworden, levendig te rug zie, zal ik afstand doen van de edele en roemryke streving, waaraan ik verbonden ben, tegens de tirannen van hun land en verraderlyke moordenaars van hun onschuldig kroost.”—Deze woorden geuit hebbende overhandigde hy een degen aan zyn zoon, die de slechts uit noodzakelykheid hem gegevene rang vermaade en het wapen greep “met welk” zyn vader zeide “gy de regten van uw land moet verdedigen, en de dood uwer moeder en broederen wreken.”

Het doet ons leed te moeten melden, dat de berigten van de bovenwindsche eilanden van een akeligen aart zyn. De hevige orkaan welke in vele hunner plaats had, heeft aanmerkelyke verwoestingen veroorzaakt. De grote der schaden in elk eiland of hoe vele hunner geleden hebben zyn ons met geene zekerheid bekend. De meest beschadigde kolonien schynen St. Lucia, Martinique en Domenika te zyn, maar het bleek ook met de aankomst van de schoener Sir James Leith van Tabago, Granada, St. Vincent en St. Lucia dat het gedeeltelyk in de andere eilanden, en hevig in St. Vincent, gevoeld is geworden.

De te La Guayra op den 21sten October ondervondene storm, gelyk in vorige nommers gemeld is geworden, schynt zich ook tot Caracas uitgestrekt te hebben, vergezeld door hevige donder en bliksem-slagen, de bliksem sloeg in zeven verschillende deelen der stad, een in het gouvernements huis, en snelde de tafel waar de gouverneur aan ten eeten zat voorby, die zoo een hevige schok ontving, dat hy voor een aanmerkelyke poos gevoelloos was. Des gouverneur' skok is door de bliksem dood geslagen, en andere lieden in hetzelfde huis, als mede in onderscheidene deelen der stad.

Een Londen papier van den 13den September zegt. Het wordt gemeld dat de militaire magt van het koningryk der Nederlanden, voor het einde der Maand October met inrekening der Burgermagt, tot 88,000 man troepen vergroot zal worden. Brieven uit de Fransche grenzen melden dat het inoogsten in de noord-deelen geeindigd, en de algemeene verwachting verre te boven gegaan is. Zy zullen magazynen (*magazins d'abondance*) oprigten, deels tot voorziening der occupeerende armee en deels om ten allen tyde een genoegzaame verzorging van koorn, in geval van nood te hebben.

DE ONLANGSCHE ORKAAN.

BRIDGE TOWN, BARBADOS, OCTOBER 21.

Gedurende het grootste gedeelte der verleden nacht en dezer dag hebben wy zeer onstui-mig weer uit verschillende rigtingen gehad, en het doet ons leed dat gedurende het de zuid-rigting hield, verscheidene vaartuigen op strand gedreven werden. De volgenden zyn die welke wy vernomen hebben:—Brikken Adelphi & Greyhound; schoeners Hazard, Lady Nelson en Fly; barken Crown Prince, Thomas Spencer, Earl Sandwich en Economy, en eenige anderen welkers namen wy als nog niet hebben kunnen vernemen. Men heeft ons berigt dat niemand het leven door het verongelucken dier vaartui-

gen, verloren heeft; maar er zyn twee Negers verdronken, welke hun leven in gevaar stelden om eenige dek-spanen, die naby de Pier-head vlotteden, te bekomen.

Oct. 25.—In byvoeging der vaartuigen in onze laatste vermeld, zyn gestrand; de schoeners Express van deze haven; Eliza van Halifax; en de bark Forester; vele kleine gebouwen en grote boomen zyn in verschillende deelen van het eiland neer gewaaid.

Oct. 23.—Niettegenstaande alhier vele schaden uit hoofde van den storm van der 21ste dezer geleden zyn, hebben wy reden te danken dat de gevolgen niet jammerlyker waren; om dat, op gelyke tyd (volgens op gisteren ontvangen berigten) een orkaan op St. Lucia plaats had, welk dat eiland tot een verwoestende staat gebragt heeft. Alle de wapen magazynen en andere publieke gebouwen zyn vernield. dit geschiede doordien het water van de Zee in de Pakhuizen in de stad doorbrak, en ook door de regen stormen welke op hun vielen en alles op vlot stelde. Het volgend is Officieel aan Zyne Excellentie Lord Combermere geschreven geworden. St. Lucia 23ste October 1817.

“MY LORD,—Zyne Excellentie Generaal Major Seymour niet in staat zynde aan uw Lordschap te schryven, uit hoofde der zeer ernstige kwetsing, welk hy bekwam gedurende de orkaan van den 21ste dezer, (en het doet my leed by te voegen dat er zeer weinig hoop op zyn herstel is) waarvan Zyne Excellentie my bevolen heeft uwe Lordschap de byzonderheden te melden, en ernstiglyk uwe Lordschap's hulp en bystand afteismeken, tot verbetering der jammervolle gesteltenis der ongelukkige bewoners van dit eiland, waarvan er niet een is, die niet deerlyk geleden heeft. Nauwelyks is er een woon-huis of neger hut blyven staan—de molens of by gebouwen hebben of hunne daken verloren, of zyn te gronde gewaaid—byna al het Zuikerriet gewas is tot aan de wortels gescheurd en de oppervlakte van het eiland, welk op den 20sten zoo luisterryk was, draagt nu het aanzien van een Europasche winter. De stad Castrien legd byna in puinhoopen, en de vaartuigen (12 in getal) leggen op strand, niet een welker verwacht wordt gered te zullen worden. Alle de gebouwen te Morne Fortuna en Pigeon eiland zyn neer gewaaid, met uitzondering der magazyn en water bakken. Zyne Excellentie en huisgezin zyn gedragen geworden uit de puinhoopen zyner Residentie, (de kommandants kwartier) alwaar hy bleef, hopende dat het de storm zoude uitstaan, doch ongelukkiglyk leed hy voor zyne onvoorzigtigheid.

Extract uit een ander brief.

De Zee rees tot een onvoorbeeldige hoogte, barstede in de pakhuizen, en beschadigde aanmerkelyk alles wat in hun was, Major Burdett, die kommandant der Troepen was, is met zyne vrouw en kind gedood. De inwoners geen schuilplaats haddende, waren aan de strengheid van het weer bloot gesteld.

Nov. 1.—De Hertog van York (Tresorie schip) welk terstond door zyne excellentie den gouverneur op het vernemen van den jammerlyken toestand der inwoners van St. Lucia, afgezonden is geworden, is terug gekomen, en geeft de droevige tyding dat generaal majoor Seymour, gouverneur dier eiland gestorven is, van de gevolgen der hevige kneuzingen, welke hy toen zyne residentie door de laatste orkaan nedergeworpen werd, ontvangen had.

Wy vernemen dat een brief van Martinique ontvangen is geworden, gedagteekend Fort Royal October 23, waarin gemeld wordt dat een fregat, welk aldaar 600 man troepen van Frankryk gebragt en geland had, gezonken is, dat eenige kleinere vaartuigen gestrand, en de daken der huizen neergewaaid waren.

Nov. 4.—Ten laatsten hebben ons berigten van Dominika bereikt, alwaar elk vaartuig naar zee in de laatste orkaan gedreven is geworden; zy waren nog niet te rug gekeert, toen de post boot Robert, welk alhier op Zondag gearriveert is, dat eiland verlaten heeft. Het inlandsche heeft ook zoo veel geleden, dat ten zy door andere volkplantingen verzogd wordende, een hongersnood gevreesd wordt. De gouverneur heeft uit hoofde der menigte vertoogen, door hem ontvangen, nodig geoordeeld de volgende proclamatie aantekondigen.

[Hier volgd een proclamatie van zyne excellentie Charles William Maxwell Schildknaap C. B. &c. &c. permitterende voor den tyd, van zes achter-een-volgende maanden van den 29sten October jl. de invoer in het eiland Dominika in vreemde vaartuigen van alle natien, van meel, brood, biskuit, ryst, boonen, erwten, haver, mais, maismeel, levens voorraad, paarden, muilzels, hoornvee, vruchten van allerley soorten, planken, singels, duigen en hoepels. De vaartuigen, welke gemelde waaren of eenigen hunner mogten invoeren, zullen gedoogd worden zuiker en koffy ter waarde van een derde, en rum en siroop van het overige der ingevoerde waaren, uittevoeren.]

ST. PIERRE, (MARTINIQUE), OCTOBER 22.

Gisteren hadden wy hier een orkaan van een verwonderenswaardige hevigheid en during. De schaden welke deze stad en derzelver nabuurschap door dezelve aangedaan zyn, zyn aanmerkelyk, doch wy hebben als nog gene juiste berigten van het inlandsche. De vaartuigen in de haven ontkwamen schipbreuk slechts door in zee te steken, doch wy vrezden voor verscheidene hunner, doordien zy niet met genoegzaam ballast voorzien waren. De Intendant heeft een vaartuig met provisie uitgezonden, om die vaartuigen op te zoeken. De orkaan begon op den 20sten om tien uren des nachts met aanmerkelyke hevigheid, om 4 in de morgenstond had de wind veel aangenomen en werd zeer onregelmatig, door zware regen verzeid; om zeven uren waaide het met veel kracht uit het Noord Oosten, by tusschenpoelen naar de onderscheidene kompas-streken veranderende, zomwylen naar het Oosten, doch meest al naar het Noorden. Om twee uren begon het te bedaren, en niets dan een weinig sterke wind werd tot acht uren toe ondervonden, maar het was niet dan tot middernacht dat het ganschlyk ophield. Thans kunnen wy de verhalen der onheilen door deze ongelukkige gebeurtenis veroorzaakt niet geven, maar zullen naar berigten van de onderscheidene deelen van het eiland wachten, die met de grootste juistheid gegeven zullen worden.

Oct. 22.—Om de droevige belofte welk wy in een vorig nommer gedaan hebben, te volbrengen, leggen wy voor onze lezers de jammervolle van onderscheidene deelen van het eiland ontvangene berigten.

Elke wyk in deze kolonie heeft min of meer door de hevige storm van den 21sten dezer geleden. In alle rigtingen zyn de voortbrengselen van het land vernield geworden, en elk hoop naar oogsten welke ten eenen tyde bewoonden zoo overvloedig te zullen zyn, is nu gevlogen. In eenige kwartieren, welke meest geleden hebben zoo als Lamentin, Trou du Chat, Saint Esprit, Robert, Francois, Vauclin, Murin, Saint Anne en anderen, zyn vele zuiker plantagien beschadigd, en anderen ganschlyk vernield. De plantagien zyn algemeenlyk verwoest, de negers en het vee zyn vergaan, en alles draagt het gelaat eener woestehy.

De steden hebben even geleden. Behalven de schaden der inwoners, hebbende huizen in Fort Royal geleden, de publieke gebouwen zyn vernield geworden, en anderen geheel zonder daken gelaten.

In St. Pierre hebben de meeste gedeelte der huizen hunne singels verloten, en eenigen der daken geheel en al weggewaaid. De woning der Intendant, des konings magazyn en het hospitaal hebben ook zeer in hunne daken geleden. Aan de andere publieke gebouwen zyn minder schaden toegebracht. De landhuizen in de buurt zyn ook niet de gevolgen der storm ontkomen.

Onze havens zyn niet minder ongelukkig geweest. Van de drie konings schepen welke op de Reede van Port Royal lagen, namelyk de Echo, de Papillon, en de Marguerite, werden de twee eerstgenoemden door de hevigheid der wind genoodzaakt zeil te gaan en zee te kiezen, en tot op deze dag zyn er van hun niets vernomen geworden, noch van zyner majesteits schepen welke op zee waren. Verscheidene Amerikaansche vaartuigen en kust vaarders hebben te Fort Royal, Trinite, Vincin, Murin en aan de kust schipbreuk geleden.

Des konings sloopje De Caravan met proviand geladen is ganschlyk te Point Fere kust van Maturin, verloren gegaan. Een honderd en meer van zyne manschappen zyn gered.

Last ons tot dit oogenblik hopen dat Gode loupe gene der zoo even beschrevene elenden, geleden heeft.

Na voor onze lezers het bovenstaande droevig verhaal geleefd te hebben, hebben wy het genuegen in hetzelfde blad hun de volgende Proclamatie aantebieden, welk de bezorgdheid onzer opperhoofden had hebben doen aankondigen.

[Hier volgt een proclamatie van Pierre Re de Marie Comte de Vaugiraud, luitenant gouverneur van Martinique &c. &c. etc. Francois Du Buc, Intendant van voormeld eiland, voor den tyd van zes maanden, van den 28sten October, de havens der kolonie voor alle vreemde vaartuigen openende, niet alleen tot invoering van sommige artikelen opgenoemd in het decreet van den 30sten Augustus 1764, maar ook tot den handel van tarwe en rogge meel, en elk tot den landbouw en de zuiker plantagien, benodigde artikelen, de vaartuigen zullen gedoogd worden om de waarde hunner ladingen in koloniale producten weg te voeren.]

Een proclamatie van een gelyken aard als de te Martinique en Dominica gepubliceerd, is ook te St. Lucia aangekondigd, de havens dier eiland voor drie maanden openende.

By way of St. Thomas we learn, that the Independant Chief General Manuel Piar, was publicly executed in Guayana, on the 16th of October, pursuant to sentence passed upon him by a Supreme Court Martial, of which Admiral Brien was President, for the crimes of insubordination, desertion and high treason. He was accused by his own troops, and the criminal confessed his guilt.

Extract from a private letter, dated St. Thomas November 28, 1817.

It has been supposed by some people, that General Zaraza would embrace the advantages held out in the Indulto to the disaffected, and join the Royal standard; for this purpose General Morillo lately sent a mission to him, by means of a priest named Sutil, accompanied by a young son of Zaraza, on whom Morillo had previously conferred the rank of ensign, offering through the medium of the priest, to make Zaraza a brigadier if he would go over with his troops to the standard of the king. To which proposal Zaraza made the following reply:—

“Not until I behold my wife and unfortunate children, cruelly murdered by the legions of General Morillo, restored to life again, shall I desist from the noble undertaking and glorious strife in which I am now engaged, against the tyrants of their country, and the assassins of their innocent posterity.”—Having said these words, he handed a sword to his son, who scorned the rank which was given him merely for the sake of necessity or convenience, grasped the weapon, “with which,” his father said “you must defend the rights of your country, and avenge the death of your mother and brethren.”

By the schooner Admiral Kikkert we have received Jamaica papers to the 18th of November, from which we have extracted the account of the late hurricane inserted in our last page.

GENERAL STATE OF EUROPE, AND FOREIGN POLITICAL RELATIONS.

(From a late London paper.)

In the papers of the last week there have been many absurd speculations with respect to the general designs of the states of Europe; and though the writers, with a laudable restriction of their secret wishes, have abstained from predicting the certainty of an interruption of the general peace, their arguments in contradiction to their language certainly tend to that conclusion. It appears to be a strange bias with these writers that they should seem to wish for such a calamity as the renewal of war. But an opinion is certainly too current, that English commerce flourishes more in war than in peace, and that therefore a war conduces to the real interests of a country. But is it necessary to remind the public in general, that the waste of war does more to throw back the general and permanent dwelling of a country than they can be advanced by an incidental stimulus to particular branches. The certain accumulation of national debt, and therein of taxes, affects, and permanently affects, every class in the country, reduces their means of consumption, and therein the funds of trade. The suffering is certain and is general; the good, particular and incidental. Some branches of trade, such as those which are particularly connected with war, increase and flourish, but as the general means are impaired by the increase of public expenditure, and therein of taxation, so the general dealing, that is to say, those means of that circulation of industry by which all are fed, are diminished; and when the final reckoning comes (as wars cannot be eternal) even these particular trades, which had peculiarly benefited by the war, fall violently, and at once to their former level, and then begin to feel the effects of the diminution of the general circumstances of the community; their surplus machinery rots upon their hands; their surplus labourers fall upon the parish, and they have gradually to refund in increased taxes what they had acquired in forced trade.

There appears but two possible points from which the most ingenious of these writers can pretend to apprehend any interruption of the general tranquillity; the one, America; the other, the Spanish Patriots.

As respects the United States of America, the only pretext for such an apprehension is the manifest activity of the President and his ministry in increasing the force of their army, militia, and navy. But as such force is necessarily of two kinds, namely, offensive or defensive, why should we, in pretence, assign its increase to the former purpose? It is as well known in Europe as in America itself, that in the last war between England and America the resistance of the latter was in no degree in proportion to her means, if properly collected, composed, and vigorously directed. The

sack of Washington was disgraceful to a people so numerous and so opulent in all the materials of war as the United States. Is it not therefore a natural feeling in the President that he should wish to prevent the possible recurrence of such a national loss and disgrace? Upon a mature consideration of the relations of America and Europe, we have no hesitations in imputing the activity and preparation (as it is called) of the President to this prudence and purpose. Whatever is natural—whatever is that course of conduct which in certain circumstances all grave and prudent men would adopt, may be regarded as the most probable. We feel no necessity, therefore, to seek any remote reason, where the one at hand is sufficient.

As respects the South American patriots, it is now understood that our government have declined any interposition beyond the mediation originally offered and rejected. It is absurd to assign the meeting of Mr. Lamb and the Bavarian and German Envoys to any purpose of this nature. The rule of conduct for our government is clear and not to be mistaken. We must not assist the patriots, because it is contrary to our express duty both by treaty and by the general law of nations. We must not assist Spain, because it is contrary to good policy; and even in a degree (the government of Spain being such as it is) to our national feelings and generosity. We have no course, therefore, but that of neutrality and waiting the event; and such is now understood to be the avowed purpose and established resolution of the cabinet of England.

But we cannot finally dismiss this matter without mentioning a subject of the best families amongst us, and to many most respectable individuals. It appears by the public papers, that several agents of the Spanish patriots are at present in England, and have invited many of our half-pay officers and other young men into the service of the Spanish patriots; nay more, they have succeeded to a great extent, and by the promise of commissions in the patriotic army, have induced many to embark. Are these English gentlemen aware of the awful and perilous condition of the service into which they have entered? Are they aware that by an express article in the law of nations (the two governments of England and Spain being at peace) they are subject to an instant military execution? the being HUNG upon the first tree, if taken prisoners by the Royalists. As it is fallen within our own knowledge that many most respectable young men, of good families, have been induced to enter upon this service, and particularly in some of the provincial towns in England, we earnestly intreat that this notice of the condition of that service may be diffused as widely as possible, and we recommend to every country paper to publish it. The state of our own country and of Europe is not so barren, but what such men might find more safe and honorable means. It is indeed almost a matter of astonishment to us, that the government and magistracy suffer this kind of enlistment, which is little less than entrapping the youth of the country. Why is it, that even with all the strictness, of military discipline, and the rigorous exaction of military obedience, a superior officer is not permitted to order a subaltern up in a service of espionage, or even inspection, under disguise, within an enemy's line? The reason is, that honor is regarded as being of more consequence than life, and that a soldier, for a manifest public good, should not be obliged to expose himself to the chance of a punishment which, according to the general opinion of mankind, is infamous and degrading. But all the young men who enter into the service of the Spanish Patriots expose themselves to this risk, and if they fall into the hands of the Royalists, the penalty, as a matter of policy, will be surely taken. Many Americans have already been executed under these circumstances, and we have no doubt many Englishmen also, though their names have not reached us.

As to the cause itself, we must repeat, that we have always considered it as very doubtful indeed, and most assuredly, as having nothing of that absolute and manifest right which can appeal strongly to our feelings. It will not follow, that the cause of the Patriots is good because that of the mother country is objectionable. The Patriots may seek something more than a colonial emancipation. So much we know, that all the restless spirits in Europe, and many of the very worst men in France, are the leaders, the instruments and the advocates of this cause, and we must be excused, in referring something as to the character of the cause from that of its known members. So doubtful, therefore are our own humble opinions upon the subject, that, like our Government, we deem it the wisest course to remain neutral and stationary, and await the event.

THE LATE HURRICANE.

BRIDGE-TOWN, BARBADOS, OCTOBER 21.

During the greater part of last night and this day, we have experienced very tempestuous weather from various points of the compass, and, whilst it prevailed from the southward, we have to regret that several vessels were driven on shore. The following are those that we have heard of:—barque Crown Prince; brigs Adelphi and Greyhound; schooners Hazard, Lady Nelson, and Fly; sloops Thomas Spencer, Earl Sandwich, and Economy; and some others, whose names we have not as yet been able to learn.

We are informed that no lives were lost on these vessels going ashore; but one or two negroes, who hazarded themselves to procure some shingles that were floating near the Pier-head, were drowned, owing to the tremendous surge that they had to encounter.

Oct. 25.—In addition to those vessels that were mentioned in our last, the schooners Express, of this port; Eliza, of Halifax; and the sloop Forrester, were also stranded; and some small buildings, and many large trees were thrown down in various parts of the island.

Oct. 28.—Although much injury was sustained here, owing to the gale of the 21st inst. we have great reason to be thankful that the consequences were not more deplorable; for, at the same period (according to accounts that were received yesterday), it blew a hurricane at St. Lucia, which has reduced that island to a state of desolation. All the regimental stores, and other public buildings are destroyed, and this happened from the sea having broken into the stores in the town, in addition to the torrents of rain which fell and set every thing afloat. The following has been officially addressed to his Excellency Lord Combermere:—

“St. Lucia, 23d October 1817.

“MY LORD,—His Excellency Major-General Seymour being unable to address your Lordship, in consequence of the very serious injury he received during the hurricane of the 21st inst. (and, I am sorry to add, that very little hopes are entertained of his recovery), of which his Excellency has directed me to give your Lordship the particulars, and earnestly to entreat your Lordship's assistance and support towards ameliorating the situation of the unfortunate inhabitants of this island—not one of whom but has suffered severely thereby. Scarcely a dwelling-house or negro-house is left standing—the mills and out buildings either unroofed, or razed to the ground—nearly the whole crop of canes torn up by the roots—and the face of the island, which was luxuriant on the 20th, now bears the appearance of an European winter. The town of Castries is nearly in ruins, and the vessels (about 12 sail) are on shore, not one of which is expected to be saved. The whole of the buildings at Morne Fortune and Pigeon Island were blown down, with the exception of the magazine and tanks. His Excellency and family were taken from under the ruins of his residence (the commandant's quarters), where he remained in the hope that it would have resisted the gale; but he unfortunately suffered for his imprudence.”

Extract from another letter:—

“The sea rose to an unprecedented height, burst into the stores, and swept away or considerably injured every thing that was in them. Major Burdett, who commanded the troops, his wife and child were killed, and several other lives lost. The inhabitants are exposed to all the inclemency of the weather, not having where-in to shelter themselves.

Nov. 1.—The Duke of York (Treasury vessel), that was promptly dispatched by His Excellency the Governor, upon hearing of the distressed condition of the inhabitants of St. Lucia, has returned and gives the afflicting intelligence, that Major-General Seymour, Governor of that Island, died from the effects of the severe bruises that he received when his residence was demolished by the late hurricane.

We understand a letter has been received from Martinique dated Fort Royal, Oct. 23d, in which it is stated, that a frigate, which had brought and landed there, 600 troops from France foundered at her moorings; that some smaller vessels were stranded, and that the houses of that place were unroofed.

Nov. 4.—Accounts have at length reached us from Dominica, whence every vessel was driven to sea by the late hurricane, and they had not returned when the Robert Mail boat, that arrived here on Sunday, left that Island.—The interior of the Country had likewise suffered so materially that, unless supplied from other Settlements, the dread of famine appears to be entertained; for the Governor, in consequence of the various statements that he had received, has thought fit to issue the following Proclamation.

[Here follows a proclamation from his Excellency Charles William Maxwell Esq. C. B. &c. &c. &c. permitting the importation into the island of Dominica, for the period of six calendar months, from the 29th of October last, in foreign vessels of all nations and descriptions, of flour, bread, biscuit, rice, beans, peas, oats, corn, cornmeal, live stock, horses, mules, horned cattle, roots and fruits of all kinds, boards, plank, scantling, shingles, staves, heading, and hoops. The vessels importing the said articles, or any of them, will be allowed to export sugar and coffee to the value of one-third of the articles so imported, and of rum and molasses for the remainder.]

ST. PIERRE, (MARTINIQUE), OCTOBER 22.

Yesterday we experienced a hurricane of astonishing force and duration. The damage which it has occasioned in this town and its vicinity is considerable, but we have not as yet received any correct information of the losses sustained in the interior. The vessels in the harbour escaped shipwreck only by putting to sea, but we feel the greatest anxiety on account of several of them which were not sufficiently ballasted. The Intendant has dispatched a coasting vessel with provisions in search of these vessels. The hurricane began on the 20th, at ten o'clock at night, with considerable violence, at four in the morning the wind had very much increased and became very unsteady, accompanied with a heavy fall of rain; at seven it blew with great force from the North East, changing at intervals round the different points of the compass, sometimes towards the East, and more frequently towards the North. At two o'clock it began to abate, and nothing but a few squalls were experienced until eight o'clock, but it was not until midnight that it entirely ceased. At this time we cannot furnish the details of the ravages occasioned by this calamitous event, but shall wait for accounts from different parts of the Island, which we will give with the utmost correctness.

Oct. 29.—To fulfil the painful promise we made in a previous number, we lay before our readers the afflicting details received from different parts of the Island:

Every parish in the colony has more or less suffered from the terrible tempest of the 21st inst. In all directions the country provisions have been destroyed, and every hope of crops, which at one time

promised to be abundant, is now abandoned. In some quarters that have suffered most, as Lamentin, Trou-an-Chat, Saint Esprit, Robert, Francois, Vauclin, Marin, Saint Anne, and others, the sugar establishments are much injured, and some of them entirely destroyed. The plantations generally ravaged, the negroes and cattle have perished, and every thing wears the aspect of desolation.

The towns have equally suffered. Besides the general injury the houses of Fort Royal have sustained, the public buildings have some been destroyed, and others almost totally unroofed.

At St. Pierre's the greater number of the houses have been unshingled, and some entire roofs blown away. The intendant's dwellings, the king's store, and the hospital, have also suffered considerably in their roofs. The other public buildings experienced less injury. The country houses in this vicinity have also not escaped from the effects of the storm.

Our harbours have not been less unfortunate. Of three king's vessels, viz. the Echo, the Papillon, and the Marguerite which were in Fort Royal Roads, the two first were compelled to set sail and put to sea; the Marguerite has been stranded on the coast, the crew and stores were fortunately saved, but the hull totally lost.

All the vessels at anchor in Fort Royal and St. Pierre Roads, have been forced out to sea, from the furiousness of the wind, and to the present date no account has been received of any of them, nor of his majesty's ships which are at sea. Several American and coasting vessels have been wrecked at Fort Royal, Trinite, Vauclin, Marin, and on the coast.

The king's lighter the Caravan, loaded with stores, has been totally lost on Point Fere, coast of Marin, as also the whole of her stores. One hundred and odd men of her crew were saved.

To the present time let us hope that Guadeloupe has not experienced any of the disastrous consequences we have just been describing.

After having laid before our readers the above sad recital, we are happy to have it in our power in the same publication, to present them with the following proclamation which the solicitude of our chiefs have caused them to issue:

[Here follows a proclamation of Pierre Rene Marie Comte de Vaugirand, Lieutenant Governor of Martinique, &c. &c. and of Louis Francois Du Buc, Intendant of the said Island, allowing for the space of six months, from the 28th of October, the ports of the colony to be opened to all foreign vessels, not alone for the importation of certain articles enumerated in the Decree of the 30th of August, 1764, but also for the importation of wheat and rye flour, and every necessary article for the agriculture, and the reparation and daily use of the sugar establishments; the vessels to be permitted to take away the amount of their cargoes in colonial produce.]

A proclamation, similar to those published at Dominica and Martinique, has also been issued at St. Lucia, opening the ports of that island for three months.

Elasticity of Mind—A great mind is so elastic, that it rises under the pressure of the heaviest evils that nature or fortune can lay upon it.

Gedruckt, en Saturday's Morgen, uitgegeven
By WILLIAM LEE,
Drukker van Syns Majesteit des Koning der
Nederlanden.